

Kommuneloven § 11-3, mindretallets adgang til å kreve at en sak settes på sakslisten

Tolkningsuttalelse | Dato: 24.02.2026

Mottaker: Kommunestyrerepresentant i Stor-Elvdal kommune

Vår referanse: 25/1279-2

Brevdato: 3. april 2025

Spørsmål om én tredjedel av kommunestyrets medlemmer kan kreve at en sak som har vært til behandling og blitt avgjort, blir satt på sakslisten til kommunestyret på ny.

Svar på spørsmål om forståelsen av kommuneloven § 11-3

Kommunal- og distriktsdepartementet viser til din e-post 18. mars 2025 med spørsmål om forståelsen av kommuneloven § 11-3. Departementet forstår det slik at spørsmålet ditt er om én tredjedel av kommunestyrets medlemmer kan kreve at en sak som har vært til behandling og blitt avgjort, blir satt på sakslisten til kommunestyret på ny.

Departementet kan ikke si noe om den konkrete saken som eventuelt er bakgrunnen for spørsmålet ditt, men vi kan komme med generell veiledning om regelverket.

Kommuneloven § 11-3 fastsetter at det skal settes opp en saksliste for hvert enkelt møte. Det er i utgangspunktet organets leder som bestemmer hvilke saker som skal behandles i neste møte, hvilket betyr at det er ordføreren som setter opp sakslisten for kommunestyret. I tillegg kan minst 1/3 av organets medlemmer kreve at en sak settes på sakslisten til det neste møtet.

Ordlyden kommuneloven § 11-3 sier ikke noe om hvor mange ganger en sak kan kreves satt på sakslisten av 1/3 av kommunestyrets medlemmer til fremtidige kommunestremøter. Kommunelovens forarbeid ([Prop. 46 L \(2017–2018\) - regjeringen.no](#) og [Ot. prp. nr. 42 \(1991-1992\)](#)), samt [Veileder om saksbehandling i folkevalgte organer i kommuner og fylkeskommuner - regjeringen.no](#) , sier heller ikke noe direkte om hvor mange ganger en sak kan kreves satt opp.

Kommuneloven § 11-3 er i hovedsak en videreføring av kommuneloven av 1992 § 32. I denne bestemmelsen sies det kun at minst 1/3 av medlemmene kan kreve møte, men i forarbeidene er det klargjort at det i dette også ligger en plikt til å se sette saken, som er bakgrunnen for kravet om møtet, på sakslisten, jf. NOU 1990:13 side 167. Departementet har kommet med en tolkningsuttalelse til [kommuneloven av 1992 § 32](#) som kan være relevant.

Departementet sier i tolkningsuttalelsen ([§ 32 nr 1: Når kan 1/3 av medlemmene i kommunestyret kreve at det innkalles til møte - regjeringen.no](#)) at bestemmelsen er en unntaksbestemmelse som er ment å ha begrenset rekkevidde og at intensjonen ikke er å åpne for alminnelig adgang til politisk «omkamp» etter at saken er avgjort:
Bestemmelsen fastsetter at møte i folkevalgt organ skal holdes når minst 1/3 av medlemmene forlanger det. Den er ment å være en sikkerhet for at et mindretall skal få holdt et møte, og få satt en sak på dagsorden, uten at dette blir blokkert av et flertall.
Departementet legger til grunn at bestemmelsen må anses å være en unntaksbestemmelse, og at den er ment å ha begrenset rekkevidde, jf NOU 1990:13 s. 375. Etter departementets

syn er det ikke intensjonen å åpne for en alminnelig adgang til politisk "omkamp" etter at saken er avgjort. Spesielt må dette gjelde dersom det ikke foreligger nye opplysninger og saken etter at den er behandlet.

Departementet mener at samme intensjon og formål gjelder for kommuneloven § 11-3. Bestemmelsen er altså ment å sikre at saker som minst 1/3 av medlemmene av organet, ønsker behandlet, også skal bli behandlet. Hensikten med bestemmelsen er fremdeles ikke å åpne for en alminnelig adgang til politisk «omkamp» etter at saken er avgjort. Etter departementets vurdering må det i situasjoner der en sak som kreves satt på sakslisten og som også tidligere har vært behandlet av organet, gjøres en konkret og skjønnsmessig vurdering. Vurderingen vil da være om plikten til å sette en sak på sakslisten kan anses oppfylt ved tidligere behandling av samme sak, eller om det foreligger konkrete omstendigheter, for eksempel nye opplysninger, som tilsier at saken må settes opp på sakslisten på nytt.